ॐ

॥ श्री नन्दिकेश्वरकाशिका ॥

श्री तत्त्वविमर्शिनीव्याख्यासहिता

ஶ்ரீ மகேசுவரசூத்திரவியாக்கியானமாகிய

ஶ்ரீ நந்தி³கேஶ்வர காஶிகையும்

அதற்கு

ஶ்ரீ உபமன்யு முனிவர் அருளிச்செய்த

தத்த்வவிமர்ஶினி வியாக்கியானமும்

இவை
திருமந்திரநகர்
மகா - **ஶ்ரீ சூ. பாக்கியம் பிள்ளை** அவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி

ஶ்ரீமத் வி. குப்புஸ்வாமிகள் அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட
தமிழ்மொழிபெயர்ப்புடன்

தஞ்சை:
ஶ்ரீ வித்தியாவிநோதினிமுத்திராசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விலை அணா ௩

ओं

ஓம்

ஶ்ரீ குருப்⁴யோ நம:

ஶ்ரீ நடேசாய நம:

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில்சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்ச்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஓம்
ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

சிறப்புப்பாயிரம்

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய
தஞ்சை வலம்புரி தமிழ் வித்வான்
மகா - ஸ்ரீ **அ. பாலசுப்பிரமணிய பிள்ளை** அவர்கள்
இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

இமிழ்கடல் வரைப்பி னினிமைசான் றமைந்த
தமிழுணர் பவர்க்குத் தத்துவப் பொருள்கள்
அமிழ்துறத் தெரிக்கு மரியன நூற்பல
மொழிபெயர்த் தருளிய முறைமையின் வடநூல்
தன்னியன் மாண்புந் தனிப்படக் காட்டிய
மக்களு யிர்க்கு மன்னருள் கிடைப்பான்
ஐந்தொழிற் கூத்தை யணிபெற நவில்வோன்
தமருகத் துதித்தத் தனிமா கேச்சுர
சூத்திர மாகிய தூயநன் னூலின்
முந்திய வுரையா நந்தியெம் பெருமான்
காரிகை யாற்செய் காசிகை நூலும்
அன்னத னெண்மை மன்னுறத் தெரிப்ப
உபமன் னியுமுனி யுவந்தரு டத்துவ
விமர்சினி யெனப்படும் வியப்புறு முரையு
மொழிபெயர்த் தருள வேண்டுமென் றியாதும்
பழிதபுத் துயர்ந்த பண்புமிக் குடையன்
திருமந் திரநகர் செய்தவத் தமர்வோன்
ஆக்கிய பயன்சேர் பாக்கியம் பிள்ளை
இரந்தன னாக விரங்கிய வுளத்தான்
ஏந்தெழின் மொழியாந் தீந்தமி ழிடத்துப்
போதரச் செய்தான் புண்ணியப் பயனால்
வணங்குறு பவர்தம் மம்ம ரறுத்துக்
குணங்கொளச் செய்யும் குணநிறை குன்றம்
விஞ்சையிற் றெளிந்த தஞ்சைநன் னகரான்
தூமொழி யல்லாச் சொல்வழக் கறுப்பான்
நாமொழி யொழித்த நன்மைமிக் குடையோன்
எம்மனோர் மனநின் றிரும்பிணி யகல
செம்மைசேர் பொருளுரை செப்புநற் கருணையில்
குப்புசாமிப்பெயர் கொள்ளுந்
திப்பிய வரசர் திருக்குலத் தவனே.

ॐ

ஆதிஸூத்திரங்கள் எனவும் சிவஸூத்திரங்கள் எனவும் வழங்கப்படும்

மஹேஶ்வர ஸூத்திரங்கள்

अ इ उण्	அ இ உண்
ऋ ऌक्	ரு லுக்
ए ओङ्	ஏ ஓங்
ऐ औच्	ஐ ஔச்
हयवरट्	ஹயவரட்
लण्	லண்
ञमङणनम्	ஞமஙணனம்
झभञ्	ஜ^{2}ப^{4}ஞ்
घढधष्	க^{4}ட^{4}த^{4}ஷ்
जबगडदश्	ஜப^{3}க^{3}ட^{3}த^{3}ஶ்
खफछठथचटतव्	க^{2}ப^{2}ச^{2}ட^{2}த^{2}சடதவ்
कपय्	கபய்
शषसर्	ஶஷஸர்
हल्	ஹல்

ॐ

॥ नमः परमात्मने ॥

॥ श्री नन्दिकेश्वरकाशिका ॥

ஓ

॥ நம꞉ பரமாத்மனே ॥

॥ ஶ்ரீ நந்தி³கேஶ்வர காஶிகா ॥

॥ व्याख्यानम् ॥

नमः शिवाय देवाय सर्वज्ञाय परात्मने ।
यस्योन्मेषनिमेषाभ्यां व्यक्ताव्यक्तमिदं जगत् ॥

* श्रीशंकरं कुमारं च शैवतत्त्वविशारदम् ।
प्रणम्य नन्दिकेशादीशिवभक्तान्मुहुर्मुहुः ॥

* 'गुरुं शंकरं कुमारश्च' इति 'श्रीशं गुरुं कुमा- रञ्च' इति च पाठः ।

काशिकामादिसूत्राणां नन्दिकेशकृतां शुभाम् ।
लोकोपकारिणी दिव्यां व्याकरोमि यथामति ॥

நம꞉ ஶிவாய தே³வாய ஸர்வஜ்ஞாய பராத்மனே ।
யஸ்யோன்மேஷனிமேஷாப்⁴யாம் வ்யக்தாவ்யக்தமித³ம் ஜக³த் ॥

* ஶ்ரீஶங்கரம் குமாரம் ச ஶைவதத்த்வவிஶாரத³ம் ।
ப்ரணம்ய நந்தி³கேஶாதீ³ஶிவப⁴க்தான்முஹுர்முஹு꞉ ॥

* 'கு³ரும் ஶங்கரம் குமாரஶ்ச' இதி 'ஶ்ரீஶம் கு³ரும் குமா- ரஞ்ச' இதி ச பாட²꞉ ।

காஶிகாமாதி³ஸூத்ராணாம் நந்தி³கேஶக்ருதாம் ஶுபா⁴ம் ।
லோகோபகாரிணீ தி³வ்யாம் வ்யாகரோமி யதா²மதி ॥

ஓம்

காசிகையின் வியாக்கியானம்

மங்கலம்.

எவருடைய இமையினைத் திறத்தல் மூடுதல்களால் இவ்வுலகம் வியக்தமும் அவ்யக்தமுமாகின்றதோ, அத்தன்மைய பரமாத்மாவும் ஸர்வஞ்ஞரும் தேவனுமாகிய சிவத்திற்கு நமஸ்காரம். ஸ்ரீசங்கரரையும் சைவதத்துவத்திற்றேர்ந்தவராகிய குமாரக்கடவுளையும் நந்திகேசுவரர் முதலிய சிவபக்தர்களையும் அடிக்கடி வணங்கி, ஆதிசூத்திரங்கட்கு நந்திகேசுவரராற் செய்யப்பட்டதும், சுபமானதும், லோகோபகாரமானதும், திவ்யமுமான காசிகைக்குப் புத்திக்கியன்றவரையில் வியாக்கியானஞ் செய்கின்றேன்.

॥ व्याख्यानम् ॥

इह खलु सकललोकनायक: परमशिव: सनकस नन्दनसनत्कुमारादीञ्श्रोतॄन्नन्दिकेश्वर पतञ्जलिव्याघ्रपादादीयोद्ध ढक्कानिनादव्याजेन चतुर्दशसूत्रयात्मतत्त्व-मुपदिदेश । तदनु ते सर्वेमुनीन्द्रवर्याश्चिरकालाश्रितानामस्माकमात्मतत्त्वमुपदिदेशेति मत्वास्य सूत्रजालस्य तत्त्वार्थ नन्दिकेश्वरो जानातीति नन्दिकेश्वरं प्राणपत्य पृष्टवन्त: । तेषु पृष्टवत्सु स षड्विंशति काशिकारूपेण तत्त्वं सूत्राणामुपदेष्टुमिच्छन्निदमाचचक्षे-

॥ வ்யாக்²யானம் ॥

இஹ க²லு ஸகலலோகநாயகஃ பரமஶிவஃ ஸனகஸ நந்த³னஸனத்குமாராதீ³ஞ்ஶ்ரோத்ரூ ந்னந்தி³கேஶ்வர பதஞ்ஜலிவ்யாக்⁴ரபாதா³தீ³யோத்³த⁴ ட⁴க்கானிநாத³வ்யாஜேன சதுர்த³ஶஸூத்ரயாத்மதத்த்வ- முபதி³தே³ஶ । தத³னு தே ஸர்வேமுனீந்த்³ரவர்யாஶ்சிரகாலாஶ்ரிதா நாமஸ்மாகமாத்மதத்த்வ முபதி³தே³ஶேதி மத்வாஸ்ய ஸூத்ரஜாலஸ்ய தத்த்வார்த² நந்தி³கேஶ்வரோ ஜானாதீதி நந்தி³கேஶ்வரம் ப்ராணபத்ய ப்ருஷ்டவந்தஃ । தேஷு ப்ருஷ்டவத்ஸு ஸ ஷட்³விம்ஶதி காஶிகாரூபேண தத்த்வம் ஸூத்ராணாமுபதே³ஷ்டுமிச்ச²ன்னித³மாசசக்ஷே-

வியாக்கியானம்.

இங்கு நிச்சயமாக சகலலோகநாயகரான பரமசிவன் ஸநக ஸநந்தன ஸநத்குமாரர் முதலிய கேள்வியாளரையும் நந்திகேசுவரர் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் முதலியோரையும் கரையேற்றும்பொருட்டு, உடுக்கையொலி நிமித்தத்தால் பதினன்குசூத்திர வடிவினதாகிய தத்துவத்தினையுபதேசித்தார். அதன்பின், அவ்வெல்லாமுநீந்திர சிரேஷ்டர்களும் நெடுங்காலம் ஆசிரயித்துள்ள எம்மனோர்க்குப் பதினன்கு சூத்திரவடிவ ஆத்மதத்துவத்தின யுபதேசித்தருளினரென் றிவ்வாறு மதித்து, இச்சூத்திரக்கூட்டங்களின் உண்மைப்பொருளை நந்திகேசுவரர் அறிவாரென்று நந்திகேசுவரரைச் செவ்வையாய் வணங்கிக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்டபோது, அவர் இருபத்தாறு காரிகைவடிவமாகச் சூத்திரங்களின் தத்துவத்தை யுபதேசிக்க விரும்பியவராய் இதனைச் சொல்லலாயினர்.

॥ श्रीनन्दिकेश्वरकाशिका ॥

नृत्तावसाने नटराजराजोननाद ढक्कां नवपञ्चवारम् ।
उद्धर्तुकामः सनकादिसिद्धा नेतद्विमर्शे शिवसूत्रजालम् ॥ १ ॥

॥ ஸ்ரீ நந்தி³கேஶ்வர காஶிகா ॥

ந்ருத்தாவஸானே நடராஜராஜோ நநாத³ ட⁴க்காம் நவபஞ்சவாரம் ।
உத்³த⁴ர்துகாமः ஸனகாதி³ஸித்³தா⁴ நேதத்³விமர்ஶே ஶிவஸூத்ரஜாலம் ॥ 1 ॥

ஸ்ரீ நந்திகேசுவரகாசிகை.

நிருத்தியத்தின் முடிவில் நடராஜராஜர், ஸநகாதி சித்தர்களைக் கரையேற்ற விரும்பியவராய் ஒன்பதைந்துமுறை உடுக்கையினை யொலித்தார் (சப்திக்கச் செய்தார்). இச்சிவசூத்திரஜாலத்தினை ஆய்கின்றேன். **(1)**

व्याख्यानम्

नृतेति । अहमिति शेषः । नटराजराज इत्यनेन मङ्गलादीनि दर्शितानि । विश्वरूपविलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वान्नटराजराजः । ताण्डवाख्यरासमात्रवि-लासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वस्य त्वन्यत्र नटादावपि सत्त्वात् । स त्वात्मतत्त्वं वागाद्यगोचर इति ज्ञापनार्थं ढक्कानिनादव्याजेन सनकादीनुद्धर्तुकामोऽयं नवपञ्चवारं चतुर्दशवारं स्वान्तर्गतमात्मतत्त्वं प्रकटयितुं नृत्तावसाने ढक्कां ननाद नादितवान् । अहं तदेतद्विततनिनादोद्भूतवर्णात्मकमाद्यमतिरहस्यं शिवसूत्रजालं शिवसंबन्धिसूत्रसमूहं कल्याणरूप सूत्रसमूहं वा विमर्शे विचार्य स्फुटीकरोमीत्यर्थः । 'विमर्शे' इति च्छान्दसं बोध्यम् ॥ १ ॥

வ்யாக்²யானம்

ந்ருதேதி । அஹமிதி ஶேஷः । நடராஜராஜ இத்யனேன மங்க³லாதீ³னி த³ர்ஶிதானி । விஶ்வரூபவிலாஸவைசித்ர்யசமத்காரப்ரவீணத்வாந்நடராஜராஜः । தாண்ட³வாக்²யராஸமாத்ரவி- லாஸவைசித்ர்யசமத்காரப்ரவீணத்வஸ்ய த்வன் யத்ர நடாதா³வபி ஸத்த்வாத் । ஸ த்வாத்மதத்த்வம் வாகா³த்³யகோ³சர இதி ஜ்ஞாபனார்த² ட⁴க்கானிநாத³வ்யாஜேன ஸனகாதீ³னுத்³த⁴ர்துகாமோ(அ)யம் நவ பஞ்சவாரம் சதுர்த³ஶவாரம் ஸ்வாந்தர்க³தமாத்மதத்த்வம் ப்ரகடயிதும் ந்ருத்தாவஸானே ட⁴க்காம் நநாத³ நாதி³தவான் । அஹம் ததே³தத்³வித தனிநாதோ³த்³பூ⁴தவர்ணாத்மகமாத்³யமதிரஹஸ்யம் ஶிவஸூத் ரஜாலம்

ஶிவஸம்ப³ந்தி⁴ஸூத்ரஸமூஹம் கல்யாணரூப ஸூத்ரஸமூஹம் வா விமர்ஶே விசார்ய ஸ்பு²டீகரோமீத்யர்த²: । 'விமர்ஶே' இதி ச்சா²ந்த³ஸம் போ³த்⁴யம் ॥ 1 ॥

வியாக்கியானம்.

'நிருத்திய' என்பதனுல். அகம் (யான்) என்பது சொல்லெச்சம். நடராஜராஜன் என்பதனுல் மங்கலமுதலியன காட்டப்பட்டன. விசுவவடிவவிலாஸ வைசித்திரிய சமத்கார (சாமர்த்திய) த்திற் றேர்ந்தவ ராதலின் நடராஜ ராஜன் என்ருர்; தாண்டவ மென்னும் ராஸமாத்திர விலாஸ வைசித்திரிய சமத்காரப் பிரவீணத்துவம் (தேர்ச்சி) நடமுதலிய பிறவிடத்து மிருத்தலால். அந்த ஆத்மதத்துவமோ வாக்காதிகளுக் கெட்டாதது என்று அறிவிக்க, உடுக்கையொலியின் நிமித்தத்தால் ஸநகாதியரை ஈடேற்ற விரும்பியவராய் இவ்வொன்பதைந்து அதாவது பதினுன்கு முறை தன்னுள் ளிருப்பதான ஆத்மதத்துவத்திஜனப் பிரகடஞ்செய்ய நிருத்தமுடிவில் உடுக்கையிஜன ஒலிப்பித்தார். அதாவது சப்திக்கச்செய்தார் யான் அந்த அவ்விரிக்கப்பட்ட ஒலியினி ன்றுண்டாகிய வர்ணவடிவினதும் ஆதியானதும் அதிரகசியமானதுமான சிவ (சிவசம் பந்தி) சூத்திரஸமூகத்திஜன அல்லது கல்யாண வடிவ சூத்திரக்கூட்டங்கஜள ஆய்கி ன்றேன் அதாவது விசாரித்து விளக்குகின்றேன் என்பது பொருள். **विमर्शे** (**விமர்சே**) என்பது சாந்தஸம் (சந்தசுக்காக வந்தது) என்று அறியத்தக்கது. **(1)**

अत्र सर्वत्र सूत्रेषु ह्यन्त्यं वर्णं चतुर्दशम् ।
धात्वर्थं समुपादिष्टं पाणिन्यादीष्टसिद्धये ॥ २ ॥

அத்ர ஸர்வத்ர ஸூத்ரேஷு ஹ்யந்த்யம் வர்ணம் சதுர்த³ஶம் ।
தா⁴த்வர்த²ம் ஸமுபாதி³ஷ்டம் பாணின்யாதீ³ஷ்டஸித்³த⁴யே ॥ 2 ॥

இங்கு எங்கும் சூத்திரங்களில் அநுபந்தம் (கடையெழுத்துப்) பதினுன்கு பாணினி முதலியோர் இஷ்டசித்திக்காகத் தாதுவின் பொருட்டுச் செவ்வையாய் உபதேசிக்கப்பட்டுளது. **(2)**

व्याख्यानम्

अनुबन्धाः पाणिन्याद्युद्देश्यका एवेत्याह -

अत्रेति ।'लिपिष्वित्यादिरर्थः । 'न्त्यं वर्णेति पाठः । अन्त्यवर्णेति वा । उभयथापि बहुव्रीहिः । कदम्ब -मन्यपदार्थः । समासान्तः । चतुर्दशेति वा पाठः । तदा तत्पुरुषः । द्व्येकयोरितिवत् चतुर्दशेति प्रयोगः । "[केषुचित्पुस्तकेषु - अन्त्यं (न्त्य) वर्णचतुर्दश- कमितिपाठः ।] धात्वर्थमिति । धातुमूलकशब्द - शास्त्रप्रवृत्त्यर्थमित्यर्थः

। अन्त्यं वर्णजालं शब्द इति न्यायेन । तथा चोक्तमिन्द्रेण - "अन्त्यवर्णसमुद्भूता धातवः परिकीर्तिताः ।" इति । ॥ २ ॥

வ்யாக்²யானம்

அனுப³ந்தா⁴: பாணின்யாத்³யுத்³தே³ஶ்யகா ஏவேத்யாஹ -

அத்ரேதி ।'லிபிஷ்வித்யாதி³ரர்த²: । 'ந்த்யம் வர்ணேதி பாட²: । அந்த்யவர்ணேதி வா । உப⁴யதா²பி ப³ஹுவ்ரீஹி: । கத³ம்ப³ -மன்யபதா³ர்த²: । ஸமாஸாந்த: । சதுர்த³ஶேதி வா பாட²: । ததா³ தத்புருஷ: । த்³வ்யேகயோரிதிவத் சதுர்த³ஶேதி ப்ரயோக³: । "[கேஷுசித்புஸ்தகேஷு - அந்த்யம் (ந்த்ய) வர்ணசதுர்த³ஶ- கமிதிபாட²: ।] தா⁴த்வர்த²மிதி । தா⁴துமூலகஶப்³த³ -ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்த்யர்த²மித்யர்த²: । அந்த்யம் வர்ணஜாலம் ஶப்³த³ இதி ந்யாயேன । ததா² சோக்தமிந்த்³ரேண - "அந்த்யவர்ணஸமுத்³பூ⁴தா தா⁴தவ: பரிகீர்திதா: ।" இதி । ॥ 2 ॥

வியாக்கியானம்.

அனுபந்தங்கள் பாணினிமுதலியோரை யுத்தேசித்தனவேயா மென்று கூறுகின்ருர்: - "இங்கு" என்பதனுல் (இங்கு என்பதற்கு) இவற்றில் என்றல் முதலியன பொருள். **अन्त्यवर्णः (அந்த்யவர்ண:)** என்றும் பாடமாம். இருவிதத்தாலும் பகுவிரீஹி (அன்மொழித்தொகை) யாம்.கதம்பமந்நிய பதார்த்தம். ஸமாஸாந்தமாம். "**चतुर्दश (சதுத³ர்ஶ)** பதினுன்கு" என்றும் பாடம். அப்போது தத்புருஷனும் (வேற்றுமைத் தொகையாம்). **द्येकयोः (த்³யேகயோ:)** என்பது என்பது போல: - 'चतुर्दश' என்பது பிரயோகம். தாதுவின் பொருட்டு என்பதற்கு. தாதுவை (விஜனப்பகுதியை)க் காரண மாகவுடைய சப்தசாஸ்திரப் பிரவிருத்தியின் பொருட்டு என்பது பொருள்; 'அந்தியவர்ணத்திற்றேன்றியன சப்தங்கள்' என்னும் நியாயத்தால். அப்படியே இந்திரனுலும் "அந்திய வர்ணத்தினின்றுண்டானவை தாதுக்களென்று சொல்லப் படும்." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (மகேசுவர சூத்திரங்களின் கடைசி யெழுத்துக்கள் அநுபந்த மேன்றும் **इत् (இத்)** என்றும் சொல்லப்படும்) **(2)**

अइउण्

अकारो ब्रह्मरूपः स्यान्निर्गुणः सर्ववस्तुषु ।
चित्कलामिं समाश्रित्य जगद्रूप उणीश्वरः ॥ ३ ॥

அஇஉண்

அகாரோ ப்³ரஹ்மரூப: ஸ்யாந்நிர்கு³ண: ஸர்வவஸ்துஷு ।
சித்கலாமிம் ஸமாஶ்ரித்ய ஜக³த்³ரூப உணீஶ்வர: ॥ 3 ॥

அகாரம் எல்லாவஸ்துக்களிலுமுள்ள நிர்குணமான பிரஹ்மவடிவமாம். சித்கஜலயாகிய (ई யை) இ காரத்தைச் செவ்வையாய் ஆசிரயித்து, ஜகத்து வடிவ उण् (உண்) ஈசுவரனும். (3)

व्यख्यानम्

तत्राद्येन सूत्रेण सर्ववर्णानां समस्तभुवनानां च समुद्भवरूपं स्वात्मतत्त्वमुपदिष्टमित्याह-

अकार इति । अनेन अः परमशिवो निर्गुणः इ मायामाश्रित्य उः व्यापकः सगुणः परमेश्वरः ण आसीदिति सूत्रार्थः सूचितः । सर्ववस्तुषु पर पश्यन्तीमध्य मावैखर्यादिषु । 'चित्कलामि' मित्यत्र 'गायत्री' 'पद्मिनी | मितिवदीकारो बोध्यः । अत्र सूत्रे ईकारस्तु त्रिनेत्रेण नोदितः । इकारेणैव ईकारः प्रकटितः । अत्र प्रमाणम् 'असद्वा इदमग्र आसीत् । ततो वै सदजायत' इति श्रुतिः । असद् ब्रह्म वै निश्चयेन अग्रे सृष्टेः पूर्वम् इदम् अकाररूपाक्षरात्मकमासीत् । ततोऽक्षरादसतो वैसत् सगुणमजायत जातमिति तदर्थः । तदुक्तं गीतायाम् 'अक्षराणामकारोऽस्मि' इति ॥ ३ ॥

வ்யக்²யானம்

தத்ராத்³யேன ஸூத்ரேண ஸர்வவர்ணானாம் ஸமஸ்தபு⁴வனானாம் ச ஸமுத்³ப⁴வரூபம் ஸ்வாத்மதத்த்வமு பதி³ஷ்டமித்யாஹ-

அகார இதி । அனேன அ: பரமஶிவோ நிர்கு³ண: இ மாயாமாஶ்ரித்ய உ: வ்யாபக: ஸகு³ண: பரமேஶ்வர: ண ஆஸீதி³தி ஸூத்ரார்த²: ஸூசித: । ஸர்வவஸ்துஷு பர பஶ்யந்தீமத்⁴ய மாவைக²ர்யாதி³ஷு । 'சித்கலாமி' மித்யத்ர 'கா³யத்ரீ' 'பத்³மினீ । மிதிவதீ³காரோ போ³த்⁴ய: । அத்ர ஸூத்ரே ஈகாரஸ்து த்ரிநேத்ரேண நோதி³த: । இகாரேணைவ ஈகார: ப்ரகடித: । அத்ர ப்ரமாணம் 'அஸத்³வா இத³மக்³ர ஆஸீத் । ததோ வை ஸத³ஜாயத' இதி ஶ்ருதி: । அஸத்³ ப்³ரஹ்ம வை நிஶ்சயேன அக்³ரே ஸ்ருஷ்டே: பூர்வம் இத³ம் அகாரரூபாக்ஷராத்மகமாஸீத் । ததோ(அ)க்ஷராத³ஸதோ வைஸத் ஸகு³ண மஜாயத ஜாதமிதி தத³ர்த²: । தது³க்தம் கீ³தாயாம் 'அக்ஷராணாமகாரோ(அ)ஸ்மி' இதி ॥ 3 ॥

வியாக்கியானம்.

அதில் முதற் சூத்திரத்தினுல் சகல எழுத்துக்களினதும், சகல புவனங்களினதுமான செவ்வையான உற்பத்திவடிவ ஸ்வாத்மதத்துவம் உபதேசிக்கப்பட்ட தென்று கூறுகின்றுர்.- 'அகாரம்' என்பதனுல். अ அ வென்னும் பரமசிவனுன நிர்க்குணன் इ

இகாரமாகிய மாயையினை ஆசிரயித்து, **उ** (உ) வாகிய வியாபக ஸகுண பரமேசுவரன், **ण्** (**ண்**) ஆனுர் என்று சூத்திரார்த்தம் சூசிக்கப்பட்டது. சகலவஸ்துக்களி லும் அதாவது பரா பைசந்தி மத்யமா வைகரி முதலியவற்றிலும். 'சித்கலையாகிய இயை' என்னுமிவ்விடத்தில், **गायत्री** (**கா³யத்ரீ**யை), அல்லது **पद्मिनी** (**பத்³மினீ**யை)' என்பது போல ஈகாரம் அறியத்தக்கதாம். இங்குச் சூத்திரத்தில் ஈகாரமோ முக்கண்ண ரால் சொல்லப்படவில்லை. இகாரத்தினுலேயே ஈகாரம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இதில் பிரமாணம், "இது முன் நிச்சயமாக அசத்தாயிருந்தது. அதிலிருந்தும் சத்து உண்டா யிற்று." என்னும் சுருதி. அஸத்து (காரணவடிவ) பிரஹ்மம். **वै** வை என்பது நிச்சயமாக. முன் சிருஷ்டிக்கு முன். இஃது அகாரவடிவ அக்ஷரசொரூபம். அதிலிருந்து அதாவது அக்ஷரமாகிய அஸத்திலிருந்து ஸத்து அதாவது ஸகுண முண்டாயிற்று என்பது அச்சுருதியின் பொருள். அது, கீதையிலும் "அக்ஷரங்களுள் அகாரம் யான்" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. **(3)**

अकारः सर्ववर्णाग्र्यः प्रकाशः परमेश्वरः ।
आद्यमन्त्येन संयोगात् अहमित्येव जायते ॥ ४ ॥

அகார: ஸர்வவர்ணுக்³ரய: ப்ரகாஶ: பரமேஶ்வர: ।
ஆத்³யமந்த்யேன ஸம்யோகா³த் அஹமித்யேவ ஜாயதே ॥ 4 ॥

அகாரம் எல்லா வெழுத்துக் கட்கும் முதன்மை யானது பிரகாசரூப பரமசிவனும். முதலாவது கடைசியோடு சேர்தலால் அஹம் (யான்) என்றே உண்டா கின்றது. **(4)**

व्याख्यानम्

अत एवाह -

अकार इति । आदिरन्त्येन संयोगा देति । आदिः अकारः । अन्त्यो हकारः । अकारादिहकारान्ताः सर्वे वर्णास्ततः परमात्मनः समभवन्नित्यर्थः ॥ ४ ॥

வ்யாக்²யானம்

அத ஏவாஹ -

அகார இதி । ஆதி³ரந்த்யேன ஸம்யோகா³ தே³தி । ஆதி³: அகார: । அந்த்யோ ஹகார: । அகாராதி³ஹகாராந்தா: ஸர்வே வர்ணாஸ்தத: பரமாத்மன: ஸமப⁴வந்நித்யர்த²: ॥ 4 ॥

வியாக்கியானம்.

இதனுலேயே கூறுகின்றார்: - ‘அகாரம்’ என்பதனுல் 'முதலாவது கடைசியோடு சேர்தலால்’ என்பதனுல். முதலாவது **அ (अ)** காரம். கடைசி **ஹ (ह)** காரம். அகார

முதல் ஹகாரந்தமான எல்லாவெழுத்துக்களும் அப்பரமாத்மாவினின்று முண்டாயின வென்பது பொருள். **(4)**

सर्वं परात्मकं पूर्वं ज्ञप्तिमात्रमिदं जगत् ।
ज्ञप्तेर्बभूव पश्यन्ती मध्यमा वाक् ततः स्मृता ॥ ५ ॥

ஸர்வம் பராத்மகம் பூர்வம் ஜ்ஞப்திமாத்ரமித³ம் ஜக³த் ।
ஜ்ஞப்தேர்ப³பூ⁴வ பஶ்யந்தீ மத்⁴யமா வாக் தத꞉ ஸ்ம்ருதா ॥5॥

எல்லாமாகிய இந்த ஜகத்து முன் பரமாத்மா வடிவ ஞெப்திமாத்திரமாயிருந் தது. ஞெப்தியினின்றும் பசியந்தி (பைசந்தி) உண்டாயிற்று. அதனின்றும் மத்யமை வாக்கு உண்டாயிற்றென்று கருதப்படுகின்றது. **(5)**

व्याख्यानम्

सर्वमिति । ईश्वर एवानादिजीवोपाध्याश्रितकर्मप्रेरितप्राणव्यापारानन्तरं नाभौ पराख्यं मायापरिणाममुपेत्य हृदि पश्यन्त्याख्यमुपेत्य विशुद्धिचक्रे मध्यमाख्य-मुपेत्य ॥ ५ ॥

வ்யாக்²யானம்

ஸர்வமிதி । ஈஶ்வர ஏவாநாதி³ஜீவோபாத்⁴யாஶ்ரிதகர்மப்ரேரிதப்ராண வ்யாபாரானந்தரம் நாபௌ⁴ பராக்²யம் மாயாபரிணாமமுபேத்ய ஹ்ருதி³ பஶ்யந்த்யாக்²யமுபேத்ய விஶுத்³தி⁴சக்ரே மத்⁴யமாக்²யமுபேத்ய ॥ 5 ॥

வியாக்கியானம்.

'எல்லாம்' என்பதனுல். ஈசுவரனே அநாதி ஜீவோபாதியிஊ ஆசிரயத்துள்ள கர்மத்தினுல் பிரேரிக்கப்பட்ட பிராண வியாபாரத்தின் பின், நாபியில் பரை யென் னும் மாயாபரிணுமத்திஊ யடைந்து, இருதயத்தில் பைசந்தி யென்னும் பெயரை யடைந்து, விசுத்தி சக்கரத்தில் மத்யமை யென்னும் பெயரை யடைந்து. **(5)**

वक्त्रे विशुद्धचक्राख्ये वैखरी सा मता ततः ।
सृष्ट्याविर्भावमात्रात्मा मध्यमावत् समायुतम् ॥ ६ ॥

வக்த்ரே விஶுத்³த⁴சக்ராக்²யே வைக²ரீ ஸா மதா தத꞉ ।
ஸ்ருஷ்ட்யாவிர்பா⁴வமாத்ராத்மா மத்⁴யமாவத் ஸமாயுதம் ॥ 6 ॥

அதன் பின் விசுத்திசக்கரமென்னும் பெயருள்ள முகத்தில் அது வைகரி யென்று மதிக்கப்படுகின்றது. ஞெப்தியினுல் ஆவிற்பாவமாத்திரவடிவினது மத்யமா வாக்கோடு கூடியதாம். **(6)**

व्याख्यानम्

पश्चाद्वक्त्रे वैखर्याख्यमवाप्य वेदादिरूपो भवतीत्यर्थः । श्रुतिरपि, 'बागेव विश्वाभुवनानि जज्ञे' इति सूक्ष्मावागेव विश्वाकारेण परिणमते विवर्तते बेत्यर्थः । श्रुत्यन्तरमनि 'वाचैव विश्वं बहुरूपं निबद्धम्' 'तदेतदेकं प्रविभज्योपभुङ्क्ते' इति । अत्र वर्णसंभवकाले । अ इ उ ऋ ल इति वर्णपञ्चकमेव सर्वेषामे कोनपञ्चाशदक्षराणां भूतपञ्चकानां पञ्चवर्गाणां च क्रमेण योनिः । तच्च दीर्घह्रस्वभेदद्विविधम् ॥ ६ ॥

வ்யாக்²யானம்

பஶ்சாத்³வக்த்ரே வைக²ர்யாக்²யமவாப்ய வேதா³தி³ரூபோ ப⁴வதீத்யர்த²꞉ । ஶ்ருதிரபி, 'பா³கே³வ விஶ்வாபு⁴வனானி ஜஜ்ஞே' இதி ஸூக்ஷ்மாவாகே³வ விஶ்வாகாரேண பரிணமதே விவர்ததே பே³த்யர்த²꞉ । ஶ்ருத்யந்தரமனி 'வாசைவ விஶ்வம் ப³ஹுரூபம் நிப³த்³த⁴ம்' 'ததே³ததே³கம் ப்ரவிப⁴ஜ்யோபபு⁴ங்கே' இதி । அத்ர வர்ணஸம்ப⁴வகாலே । அ இ உ ரு ல இதி வர்ணபஞ்சகமேவ ஸர்வேஷாமே கோனபஞ்சாஶத³க்ஷராணாம் பூ⁴தபஞ்சகானாம் பஞ்சவர் கா³ணாம் ச க்ரமேண யோனி꞉ । தச்ச தீ³ர்க⁴ஹ்ரஸ்வபே⁴த³த்³விவித⁴ம் ॥ 6 ॥

வியாக்கியானம்.

பின் முகத்தில் வைகரி யென்னும் பெயரையடைந்து, வேதமுதலியவடிவ மாகின்ற ரென்பது பொருள். சுருதியும், "வாக்கே எல்லாப்புவனங்களையும் ஈன்றது." என்றது. சூக்கும வாக்கே ஜகத்துவடிவமாகப் பரிணமிக்கின்றது அல்லது விவர்த்திக் கின்றது என்பது பொருள். வேறு சுருதியும், "வாக்கே வெகு வடிவமான ஜகத்தாய்க் காட்டப்பட்டது." “அந்த இவ்வொன்றனையே மிகப் பிரித்துப்புசிக்கின்றது." என்றது. இங்கு வர்ணசம்பவகாலதில், **अ इ उ ऋ ऌ** (**அ, இ, உ, ரு, லு**,) என்னும் எழுத்தைந்துமே எல்லாவற்றிற்கும் அதாவது நாற்பத்தொன்பது வர்ணங்கட்கும் பூதபஞ்சகங்கட்கும் பஞ்சவர்க்கங்கட்கும் கிரமமாக யோனியாம் (பிறப்பிடமாம்). அதுவும் நெடில் குறில் என்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். **(6)**

अकारं सन्निधीकृत्य जगतां कारणत्वतः ।
इकारस्सर्ववर्णानां शक्तित्वात् कारणं मतम् ॥ ७ ॥

அகாரம் ஸந்நிதீ⁴க்ருத்ய ஜக³தாம் காரணத்வத꞉ ।
இகாரஸ்ஸர்வவர்ணானாம் ஶக்தித்வாத் காரணம் மதம் ॥ 7 ॥

जगत्स्रष्टुमभूद्वाञ्छा यदा ह्यासीत्तदाभवत् ।
कामबीजमिति प्राहुर्मुनयो वेदपारगाः ॥ ८ ॥

ஜக³த்ஸ்ரஷ்டுமபூ⁴த்³வாஞ்சா² யதா³ ஹ்யாஸீத்ததா³ப⁴வத் ।
காமபீ³ஜமிதி ப்ராஹுர்முனயோ வேத³பாரகா³꞉ ॥ 8 ॥

அகாரத்தைச் சந்நிதிப்படுத்தி ஜகத்திற்குக் காரணமாதலால் இகாரம் எல்லா வெழுத்துக்கட்கும் சக்தமாதலின் காரணமென்று கொள்ளப்படுகின்றது. **(7)**

ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்க இச்சையுண்டாயிற்று. எப்போது இச்சை யிருந்ததோ அப்போது காமபீஜம் உண்டாயிற்று என்று வேதத்தின் கரைகண்ட முநிவர் கூறுவர். **(8)**

व्याख्यानम्

तत्र सर्वत्र इकारस्यैव स्वतन्त्रतामाह - अकारसिति ॥ ७ ॥

जगत्स्रष्टुमभूद्वाञ्छेति । उक्तं च 'स्वप्रकाशपरमात्मवस्तुनो दृश्यमानजगतः सिसृक्षया कामतः परशिवप्रवेशनं कामबीजमिदमेव निश्चितम् ॥' इति बी-जबिन्दुद्वयारूढं साध्ययोनिस्वरूपकम् । महाकामकलारूपमात्मानं चिन्तयेत्प्रिये ॥' इति च ॥ ८ ॥

வ்யாக்²யானம்

தத்ர ஸர்வத்ர இகாரஸ்யைவ ஸ்வதந்த்ரதாமாஹ-- அகாரஸிதி ॥ 7 ॥

ஜக³த்ஸ்ரஷ்டுமபூ⁴த்³வாஞ்சே²தி । உக்தம் ச 'ஸ்வப்ரகாஶப ரமாத்ம வஸ் துனோ த்³ருஶ்யமானஜக³த꞉ ஸிஸ்ருக்ஷதா² காமத꞉ பரஶிவப்ரவேஶனம் காமபீ³ ஜமித³மேவ நிஶ்சிதம் ॥' இதி பீ³ஜபி³ந்து³த்³வயாரூட⁴ம் ஸாத்⁴யயோ நிஸ்வரூ பகம் । மஹாகாமகலா- ரூபமாத்மானம் சிந்தயேத்ப்ரியே ॥' இதி ச ॥ 8 ॥

வியாக்கியானம்.

அங்கு எவ்விடத்தும் **इ (இ)** காரத்திற்கே ஸ்வதந்திரத்தன்மையிஜனக் கூறுகி ன்ருர்: - 'அகார' என்பதனுல். **(7)**

'ஜகத்தைச் சிருஷ்டிப்பவருக்கு இச்சையுண்டாயிற்று என்பதனுல், அது, "ஸ்வப்பிரகாச பரமாத்மவஸ்துவிற்குக் காணப்படுகின்ற ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் இச்சையினுல் காமத்தால் பரமசிவப்பிரவேசனமாம். இதுவே காமபீஜ மென்று

நிச்சயிக்கப்பட்டதாம்" என்றும், "பீஜமும் பிந்துவுமாகிய இரண்டிலேறியதும் ஸாத்திய யோனிஸ்வரூபமுடையதும், மகாகாமகலாரூபமுமான ஆத்மாவினைச் சிந்திக்க வேண்டும் பிரியமுள்ளவளே!" என்றும் சொல்லப்பட்டுளது. **(8)**

अकारो ज्ञप्तिमात्रं स्यादिकारश्चित्कला मता ।
उकारो विष्णुरित्याहुर्व्यापकत्वान्महेश्वरः ॥ ९ ॥

அகாரோ ஜ்ஞப்திமாத்ரம் ஸ்யாதி³காரஶ்சித்கலா மதா ।
உகாரோ விஷ்ணுரித்யாஹுர்வ்யாபகத்வான்மஹேஶ்வர꞉ ॥ 9 ॥

அகாரம் ஞெப்திமாத்திரமாம். இகாரம் சித்கலை யென்று கொள்ளப்படுகின்றது. உகாரம் விஷ்ணு வென்று கூறுவர். வியாபகத்தன் மையால் மகேசுவரனும். **(9)**

व्याख्यानम्

उक्तमेव द्रढयति - अकार इति । उ व्यापकत्वेनण् ईश्वर आसीदित्यर्थके उणीश्वर इत्यत्रेति भावः ॥ ९ ॥

வ்யாக்²யானம்

உக்தமேவ த்³ரட⁴யதி - அகார இதி । உ வ்யாபகத்வேனண் ஈஶ்வர ஆஸீதி³த்யர்த²கே உணீஶ்வர இத்யத்ரேதி பா⁴வ꞉ ॥ 9 ॥

வியாக்கியானம்.

கூறியதனையே திடமாக்குகின்றார்: - 'அகரம் என்பதனால்'. **उ** **(உ)** வியாபகத் தன்மையால் **ण्** **(ண்)** ஈசுவரரானார் என்னு மர்த்தமுடையதாம் **'उणीश्वरः'** **(உணீஶ்வரன்)** என்னுமிடத்தில் என்பது கருத்து. **(9)**

ऋलृक्

ऋलृक् सर्वेश्वरो मायां मनोवृत्तिमदर्शयत् ।
तामेव व्यक्तिमाश्रित्य जगद्रूपमजीजनत् ॥ १० ॥

ருலுக் ஸர்வேஶ்வரோ மாயாம் மனோவ்ருத்திமத³ர்ஶயத் ।
தாமேவ வ்யக்திமாஶ்ரித்ய ஜக³த்³ரூபமஜீஜனத் ॥ 10 ॥

ऋलडमहेश्वरो मायां विस्तारित चराचरम् ।
पत्नीमाश्रित्य चिद्रूपो जनयामास केवलः ॥ १० ॥

ருலட³மஹேஶ்வரோ மாயாம் விஸ்தாரித சராசரம் ।
பத்னீமாஶ்ரித்ய சித்³ரூபோ ஜனயாமாஸ கேவலः ॥ 10 ॥

ऋऌक् (ருலுக்) ஸர்வேசுவரன் மாயையாகிய மனோவிருத்தியைக் காட்டினார். அந்த விருத்தியினையே ஆசிரயித்து ஜகத்வடிவத்தினைப் பெற்றார் (பயந்தார்).

வேறு பாடம்.

கேவல சித்ரூபமான **ऋऌक் (ருலுக்**) மகேசுவரர் மாயை யென்னும் பெயருடையதும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட சராசரமுடையதுமாகிய பத்தினியை யாசிரயித்துச் சிருஷ்டித்தார். **(10)**

व्याख्यानम्.

ननु सर्ववेदान्तेषु परमेश्वर एक इति निश्चितत्वात्, मायामीं चित्कलांसमाश्रित्य जगद्रूपोभूदित्युक्ते अद्वैतहानिस्स्यादित्याशंकायामाह -

ऋलगिति । तत्र आद्यपाठे ऋ परमेश्वरः ल मायाख्यां मनोवृत्तिं क् अदर्शयत् । तामेवाश्रित्य स्वेच्छया जगज्जनयामासेत्यर्थः । पाठान्तरे रसता । (तांमनोवृत्तिमाश्रित्येदं चराचरं जनयामासेत्यर्थः । ऋ परमेश्व इत्यत्र "ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिंगढ़म्" इति श्रुतिः प्रमाणम् । ऋतं तत्पदार्थः परं ब्रह्म सत्यमित्यर्थः । श्रुत्यन्तरमपि । "सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति" श्रीतन्त्रेऽपि । "मम चाभून्म नोरूपं लकारः परमेश्वार" इति । ऋलवर्णौ यथा तादात्म्यापन्नौ तथेत्यर्थः ॥ १० ॥

வ்யாக்²யானம்.

நனு ஸர்வவேதா³ந்தேஷு பரமேஶ்வர ஏக இதி நிஶ்சிதத்வாத், மாயாமீம் சித்கலாம்ஸமாஶ்ரித்ய ஜக³த்³ரூபோபூ⁴தி³த்யுக்தே அத்³வைதஹாநிஸ்ஸ்யாதி³த்யாஶங்காயாமாஹ -

ருலகி³தி । தத்ர ஆத்³யபாடே² ரு பரமேஶ்வரः ல மாயாக்²யாம் மனோவ்ருத்திம் க் அத³ர்ஶயத் । தாமேவாஶ்ரித்ய ஸ்வேச்ச²யா ஜக³ஜ்ஜனயாமாஸேத்யர்த²ः । பாடா²ந்தரே ரஸதா । (தாம்மனோவ்ருத்திமா ஶ்ரித்யேத³ம் சராசரம் ஜனயாமாஸேத்யர்த²ः । ரு பரமேஶ்வ இத்யத்ர "ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்³ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்க³ःட³ம்" இதி ஶ்ருதிः ப்ரமாணம் । ருதம் தத்பதா³ர்த²ः பரம் ப்³ரஹ்ம ஸத்யமித்யர்த²ः । ஶ்ருத்யந்தரமபி । "ஸோ(அ)கா

மயத ப³ஹூஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" ஶ்ரீதந்த்ரே(அ)பி । "மம சாபூ⁴ன்ம நோரூபம் லகார꞉ பரமேஶ்வார" இதி । ருலவர்ணோம் யதா² தாதா³த்ம்யாபன்னௌ ததே²த்யர்த²꞉ ॥ 10 ॥

வியாக்கியானம்.

அப்படியானல் எல்லா வேதாந்தங்களிலும் பரமேசுவரன் ஒருவர் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருத்தலால் மாயையாகிய ஈம் என்னும் சித் கலையினைச் செவ்வையாயாசிரயித்து ஜகத் வடிவரானாரென்று கூறியபோது, அத்வைத ஹானி யுண்டாமென்னு மாசங்கையிற் கூறுகின்றார்: -

'**ऋॡक् (ருலுக்**)' என்பதனல், அதில் முதற் பாடத்தில் '**ऋ (ரு)'** பரமேசுவரன் **ॡ (லு)** மாயை யென்னும் மனேவிருத்தியினை '**क् (க்**)' காட்டினர். அதனையே (மாயையினையே) ஆசிரயித்துத் தனதிச்சையினல் ஜகத்தைப் படைத்தார் என்பது பொருள். (வேறுபாடத்தில் அம்மனேவிருத்தியினை ஆசிரயித்து, இச்சராசரத்தினை யுண்டுபண்ணினர் என்பது பொருள்). **'ऋ (ரு)'** பரமேசுவரன் என்னும் இதில் "ருதம் சத்தியம், பரப்பிரஹ்மம், புருஷன், கிருஷ்ணபிங்களம்' என்னும் சுருதி பிரமாணமாம். ருதம் என்பது தத்பதார்த்தமான பரப்பிரஹ்மம் சத்தியமென்பது பொருள். வேறு சுருதியும், "அவர் அநேகமாவேனுக; பலவாய்ப் பிறப்பேனுக என்று சங்கற்பித்தார்." என்று கூறுகின்றது. ஶ்ரீதந்திரத்திலும், "பரமேசுவரி! எனது மனேவடிவம் **ॡ (லு)** காரம் ஆயிற்று" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. '**ऋॡ (ருலு**)' வர்ணமிரண்டும் எப்படித் தாதாத்மிய மடைந்துள்ளனவோ அதுபோல என்பது பொருள். **(10)**

वृत्तिवृत्तिमतोरत्र भेदलेशो न विद्यते ।
चन्द्रचन्द्रिकयोर्यद्वत् तथा वागर्थयोरपि ॥ ११ ॥

வ்ருத்திவ்ருத்திமதோரத்ர பே⁴த³லேஶோ ந வித்³யதே ।
சந்த்³ரசந்த்³ரிகயோர்யத்³வத் ததா² வாக³ர்த²யோரபி ॥ 11 ॥

स्वेच्छया स्वस्य चिच्छक्त्या विश्वमुन्मीलयत्यसौ ।
वर्णानां मध्यमक्लीबमृॡवर्णद्वयं विदुः ॥ १२ ॥

ஸ்வேச்ச²யா ஸ்வஸ்ய சிச்ச²க்த்யா விஶ்வமுன்மீலயத்யஸௌ ।
வர்ணனும் மத்⁴யமக்லீப³ம்ருலுவர்ணத்³வயம் விது³꞉ ॥ 12 ॥

விருத்திக்கும் விருத்தியுடையவனுக்கும் இங்கு பேதலேசமில்லை. சந்திரனுக்கும் சந்திரிகை (நிலவொளி) க்கும், அப்படியே வாக்கினுக்கும் அர்த்தத்திற்கும் (பேதலேசமில்லாதது) போல.

தன திச்சையினுல் தனது சித்சக்தியில் இவர் உலகத்தை விழிப்பிக்கின்றுர். எழுத்துக்களின் மத்தியமமான 'ऋऌ (ருலு)' வர்ணமிரண்டனையும் அலியாக (பிரஹ்மரூபமாக) அறிவர்.

व्याख्यानम्

तदाह-भेदलेश इति। वास्तव इत्यर्थः ॥११-१२॥

வ்யாக்²யானம்

ததா³ஹ-பே⁴த³லேஶ இதி। வாஸ்தவ இத்யர்த²: ॥11-12॥

வியாக்கியானம்.

அதனைக் கூறுகின்றுர்: - 'பேதலேசம்' என்பதனுல். வாஸ்தவமாக இல்லையென்பது பொருள். **(11- 12)**

एओङ्

एओङ् मायेश्वरात्मैक्यविज्ञानं सर्ववस्तुषु।
साक्षित्वात्सर्वभूतानां स एक इति निश्चितम्॥ १३॥

ஏஓங் மாயேஶ்வராத்மைக்யவிஜ்ஞானம் ஸர்வவஸ்துஷு ।
ஸாக்ஷித்வாத்ஸர்வபூ⁴தானும் ஸ ஏக இதி நிஶ்சிதம் ॥ 13 ॥

'**एओङ् (ஏ ஓங்)**' என்பது எல்லாப்பூதங்களிலும் மாயா ஈசுவராத்ம ஐக்கிய விஞ்ஞானமாம். சர்வபூதங்கட்கும் சாக்ஷியாயிருத்தலின் அது ஒன்றென்று நிச்சயிக் கப்பட்டுளது. **(13)**

व्याख्यानम्

ननु जनयामासेत्युक्ते जन्यजनकभावे अद्वैतहानिः स्यादित्याशंकायां "तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्। तदनुप्रविश्य" इति (तै -) श्रुतिमाश्रित्याह-

एओङ्कायेश्वरात्मैक्येति। जन्यजनकत्वं च स्वस्यैव तत्तद्रूपेण विवर्तनादिति नाद्वैतहानिः। अकारोकारा-

भ्यां निष्पन्नप्रणयरूपेणौकारेण सगुण निर्गुणयोरैक्ये बोधिते तेनैव दृष्टान्तेन सर्वत्रैक्यबुद्धौ द्वैतनिरासो ध्वनितः । समष्टिव्यष्टिभेदेन पूर्ववर्णयुतद्वितीयस्य तद्युक्ततृतीयस्य च समन्वयबोधकमिदं सूत्रम् । अ अक्षरात्मकः इ मायायुक्तः सन्यः सः ए ज्ञानरूपः प्रज्ञानात्मा । सर्ववस्तूनामेकत्वादद्वैतोपपत्तिः । न नानात्वं जन्यजनक- त्वं च । स्वयं प्रविश्य तत्चद्रूपेण वर्तते इत्यर्थः । वट- बजिन्यायेन च पूर्वसूत्रद्वयजनितं वर्णपञ्चकमेव सक- लजगत्कारणमिति प्रागुक्तम् । उत्तरसूत्रवर्णानामपि तस्मादेव संभवः । समष्टिव्यष्टिभेदेषु पूर्ववर्णयुताद्विती- यस्य पूर्ववर्णयुततृतीयस्य च संयोगजनकमिदं सूत्रम् । समन्वयबोधनमपि एकत्वेनोक्तम् । अत्राप्यपरत्वे सर्व- वेदसंमतं च । तथा च सनकदक्षिणामूर्त्तिसंवादे महावाक्यविवरणे || श्लोकः || " श्रुणु त्वं सावधानेन चतुर्णामपि साम्यता | वेदानां च महाभाग चतुष्का- णामिहोच्यते || ब्रह्मशब्देन यद्वस्तु तत् प्रज्ञानमुदी रितम् । प्रज्ञानं ब्रह्म यस्माद्धि तस्माद्ब्रह्मास्म्यहं ततः ॥ तद्ब्रह्म सर्वसाक्षित्वात्तत्त्वमस्येव तत्त्वतः । अन्यत्ववारणार्थाय ह्ययमात्मेत्यथर्वणी ॥" इति ॥ १३ ॥

வ்யாக்²யானம்

நனு ஜனயாமாஸேத்யுக்தே ஜன்யஜனகபா⁴வே அத்³வைதஹானிः ஸ்யாதி ³த்யாஶங்காயாம் " தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தததே³வானுப்ராவிம்ஶத் । தத³னுப்ரவிஶ்ய" இதி (தை -) ஶ்ருதிமாஶ்ரித்யாஹ-

ஏஓங்காயேஶ்வராத்மைக்யேதி । ஜன்யஜனகத்வம் ச ஸ்வஸ்யைவ தத்தத் ³ரூபேண விவர்தநாதி³தி நாத்³வைதஹானிः । அகாரோகாராப்⁴யாம் நிஷ்பன்ன ப்ரணயரூபேணௌகாரேண ஸகு³ண நிர்கு³ணயோரைக்யே போ³தி⁴தே தேனைவ த்³ருஷ்டாந்தேன ஸர்வத்ரைக்யபு³த்³தௌ⁴ த்³வைதநிராஸோ த்⁴வனிதः । ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிபே⁴தே³ன பூர்வவர்ணயுதத்³விதீயஸ்ய தத்³யுக்தத்ருதீயஸ்ய ச ஸமன்வயபோ³த⁴கமித³ம் ஸூத்ரம் । அ அக்ஷராத்மகः இ மாயாயுக்தः ஸன்யः ஸः ஏ ஜ்ஞானரூபः ப்ரஜ்ஞானாத்மா । ஸர்வவஸ்தூநாமேகத் வாத³த்³வைதோ பபத்திः । ந நானாத்வம் ஜன்யஜனகத்வம் ச । ஸ்வயம் ப்ரவிஶ்ய தத்சத்³ரூபேண வர்ததே இத்யர்த²ः । வடப³ஜிந்யாயேன ச பூர்வஸூத்ரத்³வயஜனிதம் வர்ண பஞ்சகமேவ ஸகலஜக³த்காரணமிதி ப்ராகு³க்தம் । உத்தரஸூத்ரவர்ணாநாமபி தஸ்மாதே³வ ஸம்ப⁴வः । ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி பே⁴தே³ஷு பூர்வவர்ணயுதாத்³விதீ- யஸ்ய பூர்வவர்ணயுதத்ருதீயஸ்ய ச ஸம்யோக³ஜனகமித³ம் ஸூத்ரம் । ஸமன் வயபோ³த⁴னமபி ஏகத்வேனோக்தம் । அத்ராப்யபரத்வே ஸர்வவேத³ஸம்மதம் ச । ததா² ச ஸனகத³க்ஷிணாமூர்த்தி ஸம்வாதே³ மஹாவாக்ய விவரணே ‖ ஶ்லோகः ‖ "ஶ்ருணு த்வம் ஸாவதா⁴னேன சதுர்ணாமபி ஸாம்யதா | வேதா³ஞம் ச மஹாபா⁴க³ சதுஷ்காணுமிஹோச் யதே ‖ ப்³ரஹ்மஶப்³தே³ன யத்³வஸ்து தத்

ப்ரஜ்ஞானமுதீ³ ரிதம் । ப்ரஜ்ஞானம் ப்³ரஹ்ம யஸ்மாத்³தி⁴ தஸ்மாத்³ப்³ரஹ் மாஸ்ம்யஹம் தத꞉ ॥ தத்³ப்³ரஹ்ம ஸர்வஸாக்ஷித்வாத்தத்த்வ மஸ்யேவ தத்த் வத꞉ । அன்யத்வவாரணுர்தா²ய ஹ்ய யமாத்மேத்யத²ர்வணீ ॥" இதி ॥ 13 ॥

வியாக்கியானம்.

அப்படியானால் 'பெற்றுர்' என்று சொல்லவே, ஜந்நிய ஜநகத் (பெறப்படுவது பெறுவது எனுந்) தன்மையில் அத்வைதஹானியுண்டாகுமே யென்னு மாசங்கை யில், "அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதனையே பின்பற்றி (அதிலேயே) புகுந்தார். அதில் அநுப்பிரவேசித்து" என்னும் தைத்திரிய சுருதியை ஆசிரயித்துக் கூறுகின்றுர்: - **'एओङ् (ஏ ஓங்)'** என்பதனுல் ஜந்நிய ஜநகத்தன்மையும் தானே அந்தந்தவடிவமாக விவர்த்தித்தலால் என்பதனுல் அத்வைதஹானி இல்லை. அகார உகாரங்களா லுண் டாகிய பிரணவவடிவ ஓங்காரத்தால் ஸகுணநிர்குணங்களின் ஐக்கியம் போதிக்கப் படவே அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தினுலேயே எங்கும் ஐக்கிய புத்தியுளதாக, துவைத நீக்கம் தொனிக்கப்பட்டது. சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தால் பூர்வ வர்ணத்தோடுகூடிய இரண்டாவதற்கும் அதனேடுகூடிய மூன்றுவதற்கும் சமன்வயத்தினைப்போதிப்பதாம் இச்சூத்திரம். எந்த **अ (அ)** அக்ஷரவடிவினர் **इ (இ)** மாயையோடுகூடியவராஞரோ அவர் **ए (ஏ)** ஞானவடிவ பிரஞ்ஞானுத்மாவாம். எல்லாவஸ்துக்களின் ஒருமையால் அத்வைதப் பொருத்தமாம். நாநாத்வமும் ஜந்ய ஜநகத்வமுமில்லை. தாமே பிரவே சித்து அவ்வவ்வடிவினராயிருக்கின்றுரென்பது பொருள். வடபீஜநியாய (ஆலம்வித்து திருஷ்டாந்த) த்தால் முன் சூத்திரமிரண்டாற் பிறந்த வர்ணபஞ்சகமே சகலஜகத் காரணமாமென்று முன் கூறப்பட்டது. உத்தர (பின்) சூத்திரவர்ணங்கட்கும் அதிலிரு ந்தே சம்பவமாம். சமஷ்டி வியஷ்டி பேதங்களில் பூர்வ வர்ணத்தோடுகூடிய இரண் டாவதற்கும் பூர்வ வர்ணத்தோடுகூடிய மூன்றுவதற்கும் ஸம்யோகத்தினை யுண்டு பண்ணுவதாம் இச்சூத்திரம். சமந்வயபோதனமும் ஏகத்வத்தாற் சொல்லப்பட்டது. இங்கும் அபரத்துவத்தில் சர்வவேதசம்மதமாம். அவ்வாறே, ஸநகதக்ஷிணுமூர்த்தி ஸம்வாதமான மகாவாக்கிய விவரணத்தில், "மகாபாக்கியவானே! நீ கேள். வேதங் கள் நான்கின் நான்கு வாக்கியங்களின் ஸாம்யம் (சமத்தன்மை) இங்கு சொல்லப்படு கின்றது. - பிரஹ்மசப்தத்தினுல் எந்த வஸ்து சொல்லப்படுகின்றதோ அது பிரஞ்ஞானம் எனப்படும். எதனுல் பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமோ அதனுலேயே பிரஹ்மம் யானுயிருக்கிறேன். ஆதலால் அந்தப்பிரஹ்மம் சர்வசாக்ஷியாயிருத்த லின், உண்மையால் அதுவே நீயாகிறுய். அந்நியத்தன்மை (பிரஹ்மம் தன்னின் வேறுனதென்னும் வேற்றுமை) யை நீக்குதற் பொருட்டு 'இவ்வாத்மா பிரஹ்மம்' என்றது அதர்வணவேதம்" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. **(13)**

ऐऔच्

ऐऔच् ब्रह्मस्वरूपस्सन् जगत्स्वान्तर्गतं ततः ।
इच्छया विस्तरं कर्तुमाविरासीत् कृपानिधिः ॥ १४ ॥

ஐஔச்

**ஐஔச் ப்³ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ஸன் ஜக³த்ஸ்வாந்தர்க³தம் தத꞉ ।
இச்ச²யா விஸ்தரம் கர்துமாவிராஸீத் க்ருபாநிதி⁴꞉ ॥ 14 ॥**

'ऐऔच् (ஐஔச்)' பிரஹ்மசொரூபமாயிருந்துகொண்டு அதன்பின் தன்னுள்ளிருக்கும் ஜகத்தை இச்சையினால் விரிப்பதற்கு வெளிப்பட்டார். **(14)**

व्याख्यानम्

स्वात्मभूतस्य परमेश्वरस्य जगत्कारणत्वं कथमि त्याशंकायामाह -

ऐऔजिति । ततः स्वान्तर्गतं जगद्विस्तारयितुमिच्छुः । ऐ ज्ञानादिशक्तियुक्तः । अक्षर इति अतः पूर्वसूत्रगत अकारेकारदीर्घयोगस्यैव ऐकारत्वमेकत्वं च । सः प्रज्ञानस्वरूपपरमेश्वरो यः सः पूर्वसूत्रगत अकारदीर्घ उकारदीर्घस्यैव योगे औकारत्वं यः सः प्रज्ञानात्मा मायाशबलितः सः औकारो यः सः, आविरित्याविर्भावे । उक्तं च स्वरविमर्शिन्यां 'उकारज्ञानसंयोगात्सर्वसंभूति रिष्यत' इति । इच्छया जगद्विस्तारयितुमुद्युक्त इत्यर्थः । अत्राह "प्रणवेन जगद्व्याप्तं मायायामवतिष्ठते" इति ज्ञानोत्तमे । एवं तत्वसमुदायानां त्रयोदशवर्णाच्छिवादिप्रकृत्यन्तानामुद्भवः । प्रकृतिपुरुषविवेक उत्तरत्र कथ्यतेऽस्मिन्सूत्रे उपसंहारत्वेन पठ्यते । अत्र ह्रस्वदीर्घप्रभेदाच्चतुर्दशस्वराणामेव संकीर्तनं चतुर्दशभुवन चतुर्दशचक्र चतुर्दशप्रकाराणामिति निष्कर्षः । तदुक्तं शिवगौरीसंवादे महामन्त्रतत्त्वप्रकाशिन्यां ॥ श्लो ॥ तत्वमन्त्रं महेशानि मम रूपं त्वमेवहि । चतुर्दशात्मकं चक्रं स्वरचक्रमितीरितम् ॥ त्रयोदशात्मकं तुर्यमावयोमन्त्रमम्बिके । उच्छूनकाले बिन्द्वात्मा तस्मादक्षर संभवः ॥ बिन्दुस्फोटनमात्रेण वर्णानां च समुद्भवः । तस्मादाकाश मुख्यानि भूतानि समजायत ॥ बिन्दुः श्रीचक्र राजस्य परब्रह्मात्मकं त्विति । चतुर्दशात्मकं पश्चाच्चक्राकारेण संभवः ॥ उत्पन्नभुवनान्यत्र चतुर्दश चतुर्दश ॥" इति ॥ १४ ॥

வ்யாக்²யானம்

ஸ்வாத்மபூ⁴தஸ்ய பரமேஶ்வரஸ்ய ஜக³த்காரணத்வம் கத²மி த்யாஶங்காயாமாஹ -

ஐஔஜிதி । தத꞉ ஸ்வாந்தர்க³தம் ஜக³த்³விஸ்தாரயிதுமிச்சு²꞉ । ஐ ஜ்ஞாநாதி³ஶக்தியுக்த꞉ । அக்ஷர இதி அத꞉ பூர்வஸூத்ரக³த அகாரேகார

தீ³ர்க⁴யோக³ஸ்யைவ ஐகாரத்வமேகத்வம் ச । ஸ: ப்ரஜ்ஞானஸ்வரூப பரமேஶ்வரோ ய: ஸ: பூர்வஸூத்ரக³த அகாரதீ³ர்க⁴ உகாரதீ³ர்க⁴ஸ்யைவ யோகே³ ஔகாரத்வம் ய: ஸ: ப்ரஜ்ஞாஞத்மா மாயாஶப³லித: ஸ: ஔகாரோ ய: ஸ:, ஆவிரித்யாவிர்பா⁴வே । உக்தம் ச ஸ்வரவிமர்ஶின்யாம் 'உகாரஜ்ஞானஸம் யோகா³த்ஸர்வஸம்பூ⁴தி ரிஷ்யத' இதி । இச்ச²யா ஜக³த்³விஸ்தாரயிதுமுத்³யுக்த இத்யர்த²: । அத்ராஹ "ப்ரணவேன ஜக³த்³வ்யாப்தம் மாயாயாமவதிஷ்ட²தே" இதி ஜ்ஞாஞேத்தமே । ஏவம் தத்வஸமுதா³யானாம் த்ரயோத³ஶவர்ணச்சி² வாதி³ப்ரக்ருத்யந்தாநாமுத்³ப⁴வ: । ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேக உத்தரத்ர கத்²யதே(அ) ஸ்மின்ஸூத்ரே உபஸம்ஹாரத் வேன பட்²யதே । அத்ர ஹக²தீ³ர்க⁴ப்ரபே⁴ தா³ச்சதுர்த³ஶஸ்வராணுமேவ ஸங்கீர்தனம் சதுர்த³ஶபு⁴வன சதுர்த³ஶசக்ர சதுர்த³ஶப்ரகாராணுமிதி நிஷ்கர்ஷ: । தது³க்தம் ஶிவகௌஶ³ரீஸம்வாதே³ மஹாமந்த்ரதத்த்வப்ரகாஶின்யாம் ॥ ஶ்லோ ॥ தத்வமந்த்ரம் மஹேஶானி மம ரூபம் த்வமேவஹி । சதுர்த³ஶாத்மகம் சக்ரம் ஸ்வரசக்ரமிதீரிதம் ॥ த்ரயோத³ ஶாத்மகம் துர்யமாவயோமந்த்ரமம்பி³கே । உச்சூ²னகாலே பி³ந்த்³வாத்மா தஸ்மா த³க்ஷர ஸம்ப⁴வ: ॥ பி³ந்து³ஸ்போ²டன மாத்ரேண வர்ணுனும் ச ஸமுத்³ப⁴வ: । தஸ்மாதா³காஶ முக்²யானி பூ⁴தானி ஸமஜாயத ॥ பி³ந்து³: ஶ்ரீசக்ர ராஜஸ்ய பரப்³ரஹ்மாத்மகம் த்விதி । சதுர்த³ஶாத் மகம் பஶ்சாச்சக்ராகாரேண ஸம்ப⁴வ: ॥ உத்பன்னபு⁴வனுன்யத்ர சதுர்த³ஶ சதுர்த³ஶ ॥" இதி ॥ 14 ॥

வியாக்கியானம்.

ஸ்வாத்மவடிவமான பரமேசுவரனுக்கு ஜகத்காரணத்வ மெவ்வாறு மென்று சங்கித்துக் கூறுகின்றுர்: - **ऐऔच् ஐஔச்** என்பதனுல் அதன் பின் (ஈக்ஷித்தபின்) தன்னுள் (சூக்ஷ்மமாய்) இருக்கும் ஜகத்தினைவிரிக்க விரும்பியவர். '**ऐ** (ஐ)' ஞாஞதிசக்தியோடு கூடியவர். **अक्षर அக்ஷர** என்னும் இதன் முந்திய சூத்திரத்துள்ள '**अ அ**' கார '**उ உ**' கார மிரண்டன்யோகத்திற்கே '**ऐ ஐ**' காரத்வமும் ஏகத்வமுமாம். அந்த பிரஞ்ஞான ஸ்வரூப பரமேசுவரன் எவரோ அவர் பூர்வ சூத்திரத்துள்ள அகாரதீர்க உகாரதீர்கங்களின் யோகத்திலேயே எந்த ஔ காரத்வமோ அது பிரஞ்ஞாஞத்மாவாகிய மாயாசபளிதமாம் (மாயையோடு கூடியதாம்). அந்த ஔ அந்த ஔ காரம் எதுவோ அது '**आविः ஆவி:**' என்பது ஆவிற்பாவத்திலாம். அது ஸ்வர விமர்சினியil, "**उ** உகாரஞானசம்யோகத்தினுல் சர்வசம்பூதி (எல்லாவற்றினு ற்பத்தி) அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இச்சையினுல் ஜகத்தினை விரித்தற்கு எத்தனித்தார் என்பது பொருள். இதில் "பிரணவத்தினுல் ஜகத் வியாபிக்கப்பட்டதாய் மாயையில் நிலைத்திருக்கின்றது" என்று ஞாஞேத்தமத்திற் கூறுகின்றுர். இவ்வாறு பதின்மூன்று வர்ணத்தினின்று சிவாதி பிரகிருதி யந்தமான தத்துவசமுதாயங்களின் உற்பவமாம். பிரகிருதிபுருஷவிவேகம் பிந்தியவிடத்துச் சொல்லப்படுகின்றது. இச்சூத்திரத்தில் உபசங்காரத்தன்மையாகப் படிக்கப்படுகின்றது. இங்கு பதினன்கு ஸ்வரங்களின் ஹ்ரஸ்வ தீர்க பேதத்தால் பதினன்கு புவன பதினன்குசக்ர பதினன்குபிரகாரங்களின் கீர்த்தனமாமென்பது நிச்சயம். அது சிவகௌரி சம்வாதமான மகாமந்திர தத்வப்ரகாசினியில் "மகேசானியே! எனது வடிவமான

தத்துவ மந்திரம் நியே நிச்சயம். பதிஞன்கு வடிவ சக்கிரம் ஸ்வரசக்கிர மென்று சொல்லப்படும். பதின்மூன்று வடிவினது துரியம். அம்பிகையே! இவ்விரண்டன் மந்திரமாம். குறைந்த கஜலயில் பிந்துவடிவினதாம். அதினின்று அக்ஷரசம்பவமாம். பிந்துஸ்போடன (பிந்துவின் வெடித்தல்) மாத்திரத்தால் வர்ணங்களின் நல்லுற்பவ மாம். அதினின்று ஆகாயாதி பூதங்கள் செவ்வையாய் உண்டாயின. பிந்துவானது ஸ்ரீசக்ரராஜத்தின் பரப்பிரஹ்மவடிவினதா மென்க பதிஞன்கு வடிவினது பின் சக்கிராகாரமாக சம்பவமாம். உண்டாகிய புவனங்கள் இங்கு பதிஞன்கு பதிஞன்காம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **(14)**

हयवरट्

भूतपञ्चकमेतस्मात् हयवरण् महेश्वरात् ।
व्योमवाय्वम्बुवह्नयाख्यभूतान्यासीत्स एव हि ॥ १५ ॥

ஹயவரட்

பூ⁴தபஞ்சகமேதஸ்மாத் ஹயவரண் மஹேஶ்வராத் ।
வ்யோமவாய்வம்பு³வஹ்னயாக்²யபூ⁴தாந்யாஸீத்ஸ ஏவ ஹி ॥ 15 ॥

இந்த மஹேசுவரனிடத்திலிருந்து हयवरट् (ஹயவரட்) என்னும் பூதமைந்தும் உண்டாயின. அவரே ஆகாரம் வாயு ஜலம் அக்னி யென்னும் பூதங்களானார். **(15)**

व्याख्यानम्

तत आत्मनस्सकाशादाकाशादि भूतसम्भवमाह
भूतपञ्चकमिति । स एव परमेश्वर एव ॥ १५ ॥

வ்யாக்²யானம்

தத ஆத்மனஸ்ஸகாஶாதா³காஶாதி³ பூ⁴தஸம்ப⁴வமாஹ
பூ⁴தபஞ்சகமிதி । ஸ ஏவ பரமேஶ்வர ஏவ ॥ 15 ॥

வியாக்கியானம்.

அதன்பின் ஆத்மாவினின்று ஆகாய முதலிய பூதங்களின் சம்பவத்திஜனக் கூறுகின்றார்: - 'பூதமைந்தும் என்பதனுல். அவரே அதாவது பரமேசுவரனே. **(15)**

हकाराद्व्योमसंज्ञं च यकाराद्वायुसंज्ञितः ।

वकाराज्जलसंज्ञश्चरेफोग्निरितिशैववाक् ॥ १६ ॥

ஹகாராத்³யோமஸஞ்ஜ்ஞும் ச யகாராத்³வாயுஸஞ்ஜ்ஞிதः ।
வகாராஜ்ஜலஸஞ்ஜ்ஞஶ்சரேபோ²க்³நிரிதிஶைவவாக் ॥ 16 ॥

हकाराद्व्योमसंज्ञश्चयकाराद्वायुरुच्यते ।
रकाराद्वह्निस्तोयंतु वकारादितिशैववाक् ॥ १६ ॥

ஹகாராத்³வ்யோமஸஞ்ஜ்ஞஶ்சயகாராத்³வாயுருச்யதே ।
ரகாராத்³வஹ்நிஸ்தோயந்து வகாராதி³திஶைவவாக் ॥ 16 ॥

हकाराद् व्योमसंज्ञश्च यकाराद् वायुरुच्यते ।
रकाराद्वह्नि [रेफाद्वह्निश्च] स्तोयंतु वकारादिति शैवराट् ॥ १६ ॥

ஹகாராத்³ வ்யோமஸஞ்ஜ்ஞஶ்ச யகாராத்³ வாயுருச்யதே ।
ரகாராத்³வஹ்நி [ரேபா²த்³வஹ்நிஶ்ச] ஸ்தோயந்து வகாராதி³தி ஶைவராட் ॥16॥

ஹகாரத்தினின்று ஆகாயப் பெயருடையதும், யகாரத்தினின்று வாயுப்பெயருடையதும், வகாரத்தினின்று ஜலப்பெயருடையதும் ரகாரத்தினின்று அக்கினியுமாமென்பது சைவவாக்காம். **(16)**

வேறுபாடம்

ஹகாரத்தினின்று ஆகாயப் பெயருடையதும் யகாரத்தினின்று வாயுவும் சொல்லப்படுகின்றது. ரகாரத்தினின்று அக்கினியும், வகாத்தினின்று ஜலமுமாமென்பது சைவவாக்காம்.

व्याख्यानम्

हकारादिति । "तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्संभूतः । आकाशाद्वायुः वायोरभिरग्नेरापः" इति । श्रुतेः एतस्मात्परमेश्वराद्भूत पंचकं आकाशादि प्रपञ्चकारणमासीत् ॥ १६ ॥

வ்யாக்²யானம்

ஹகாராதி³தி । "தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாதா³த்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴தः । ஆகாஶாத்³வாயுः வாயோரபி⁴ரக்³நேராபः" இதி । ஶ்ருதேः ஏதஸ்மாத்பரமேஶ்வராத்³பூ⁴த பஞ்சகம் ஆகாஶாதி³ ப்ரபஞ்சகாரணமாஸீத் ॥ 16 ॥

வியாக்கியானம்.

'ஹகாரத்தினின்று' என்பது. "அந்தப் பிரசித்தமான இந்த ஆத்மாவினின்று ஆகாயம் உண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்று வாயு, வாயுவினின்று அக்னி, அக்னியினின்று ஜலம்....." என்னும் சுருதியினுல் இப்பரமேசுவரனினின்று பிரபஞ்சகாரணமான ஆகாய முதலிய பூதபஞ்சக முண்டாயிற்று. **(16)**

लण्

आधारभूतं भूतानामन्नादीनाम् च कारणम् ।
अन्नाद्रेतस्ततो जीवः कारणत्वात् लण् ईरितम् ॥ १७ ॥

லண்

ஆதா⁴ரபூ⁴தம் பூ⁴தாநாமந்நாதீ³னாம் ச காரணம் ।
அந்நாத்³ரேதஸ்ததோ ஜீவः காரணத்வாத் லண் ஈரிதம் ॥ 17 ॥

ஆதாரபூதமும் பூதங்கட்கு, அந்நாதிகட்குக் காரணமுமாம் (பிருதிவி). அந்நத்தினின்று வீரியமாம். அவ்வீரியத்தின்று ஜீவனும். (இவ்வாறு) காரணமாதலால் **लण् (லண்)** என்று (தனித்துக்) கூறப்பட்டது. **(17)**

व्याख्यानम्

नन्वस्मिन्सूत्रे भूतपञ्चकमासीदित्युक्तम् । तत्राकाशादि भूतचतुष्टयमवोक्तं न पृथिवीत्याकाक्षायां यदा धारस्वरूपं तत्सर्वकारणमिति सूत्रान्तरमवोचत् -

आधारेति । भूतानां प्राणिजातानां उद्भिज्ज स्वेदज जरायुजाण्डजानां प्रधान कारणत्वा दाधारभूतं पृथ्वी पुनश्चान्नादीनां कारणं 'अन्नाद्रेतः' इति न्यायात् । एतेषां कारणत्वात्प्रत्येकत्वेन लणीत्युदीरितमित्यर्थः ॥ १७ ॥

வ்யாக்²யானம்

நன்வஸ்மின்ஸூத்ரே பூ⁴தபஞ்சகமாஸீதி³த்யுக்தம் । தத்ராகாஶாதி³ பூ⁴தசதுஷ்டயமவோக்தம் ந ப்ருதி²வீத்யாகாக்ஷாயாம் யதா³ தா⁴ரஸ்வரூபம் தத்ஸர்வகாரணமிதி ஸூத்ராந்தரமவோசத் -

ஆதா⁴ரேதி । பூ⁴தானும் ப்ராணிஜாதானும் உத்³பி⁴ஜ்ஜ ஸ்வேத³ஜ ஜராயுஜாண்ட³ஜானும் ப்ரதா⁴ன காரணத்வா தா³தா⁴ரபூ⁴தம் ப்ருத்²வீ

புனஶ்சாந்நாதீ³னும் காரணம் 'அந்நாத்³ரேத:' இதி ந்யாயாத் । ஏதேஷாம் காரணத்வாத்ப்ரத்யேகத்வேன லணித்யுதீ³ரிதமித்யர்த²: ॥ 17 ॥

வியாக்கியானம்.

அப்படியானால் இச்சூத்திரத்தில் பூதபஞ்சக முண்டாயிற் றென்று கூறப் பட்டது. அங்கு ஆகாய முதலிய பூத நான்கே கூறப்பட்டது. பிருதிவி சொல்லப்பட வில்லையே என்னும் விருப்பத்தில் எது ஆதாரஸ்வரூபமோ அது சர்வகாரணமா மென்று வேறுசூத்திரத்தினைச் சொல்லலாயினர்: - 'ஆதாரபூதமும்' என்பதனுல். பூதங்கட்கு அதாவது உதபிஜ்ஜஸ்வேதஜ ஜராயுஜ அண்டஜங்களான பிராணிக் கூட்டங்கட்குப் பிரதானகாரண மாதலால் ஆதாரபூதமாம் பிருதிவி மறுபடியும் அந்நாதிகட்கும் காரணமாம்; 'அந்நத்தினின்று வீரியமுண்டாயிற்று' என்னும் நியாயத்தால்.அவற்றிற்குக் காரணமாதலின் பிரத்தியேகத் தன்மையாக '**लण् (லண்)**' என்று கூறப்பட்ட தென்பது பொருள். **(17)**

ञमङणनम्

शब्दस्पर्शो रूपरसगन्धाश्च ञमङणनम् ।
व्योमादीनां गुणा ह्येते जानीयात् सर्ववस्तुषु ॥ १८ ॥

ஞமஙணனம்

ஶப்³த³ஸ்பர்ஶோ ரூபரஸக³ந்தா⁴ஶ்ச ஞமஙணனம் ।
வ்யோமாதீ³னாம் கு³ணா ஹ்யேதே ஜானீயாத் ஸர்வவஸ்துஷு ॥ 18 ॥

சப்தஸ்பரிசங்களும் ரூபரஸகந்தங்களுமாம் **ञमङणनम् (ஞமஙணனம்)**. இவை எல்லாவஸ்துக்களிலுமுள்ள ஆகாயதிகளின் குணங்க ளென்றறிக. **(18)**

व्याख्यानम्

ततः पृथिव्यादीनां कारणत्वेन स्थितानां तन्मात्रायामुत्पत्तिक्रममाह -

शब्दस्पर्शाविति । व्योमादीनां गुणानेकैक कार णा नेतान् जानीयात्सर्ववस्तुषु इति । षट्त्रिंशद्वर्णाः सर्वजगत्कारणभूतस्य सर्वरूप पुरुषस्य सर्वे गुणा अभ वन्ननुनासिका इत्यर्थः ॥ १८ ॥

வ்யாக்²யானம்

தத: ப்ருதி2வ்யாதீ3னாம் காரணத்வேன ஸ்தி2தானும் தன்மாத்ராயாமுத்பத்திக்ரமமாஹ -

ஶப்3த3ஸ்பர்ஶாவிதி । வ்யோமாதீ3னாம் கு3ணானேகைக காரணா நேதான் ஜானீயாத்ஸர்வவஸ்துஷு இதி । ஷட்த்ரிம்ஶத்3வர்ணா: ஸர்வஜக3த்காரணபூ4தஸ்ய ஸர்வரூப புருஷஸ்ய ஸர்வே கு3ணா அப4 வன்னனுநாஸிகா இத்யர்த2: ॥ 18 ॥

வியாக்கியானம்.

அதன்பின் பிருதிவி முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயிருப்பன வாகிய தன் மாத்திரைகளின் உற்பத்திக்கிரமத்திஐனக் கூறுகின்ருர்: - 'சப்த' ஸ்பரிசங்களும், என்பதனுல். ஆகாய முதலிய ஒவ்வொன்றன் காரணங்களான இக்குணங்கஊ சர்வ வஸ்துக்களிலும் அறிக என்க. சர்வஜகத்காரணவடிவ ஸர்வரூப புருஷனது சர்வ குணங்களான முப்பத்தாறு வர்ணங்களும் அநுநாஸிகங்களாயாயின என்பது பொருள். **(18)**

झभञ्

वाक्पाणी च झभञ्ज्ञासीद्विराड्रूपं चिदात्मनः ।
सर्वजन्तुषु विज्ञेयं स्थावरादौ न विद्यते ॥
वर्गाणां तुर्यवर्णा ये कर्मेन्द्रिय गणा हि ते ॥ १९ ॥

ஜ2ப4ஞ்

வாக்பாணீ ச ஜ2ப4ஜ்ஞாஸீத்3விராடு3பம் சிதா3த்மன: ।
ஸர்வஜந்துஷு விஜ்ஞேயம் ஸ்தா2வராதௌ3 ந வித்3யதே ॥
வர்கா3ணாம் துர்யவர்ணா யே கர்மேந்த்3ரிய க3ணா ஹி தே ॥ 19 ॥

'**झभ ஜ2ப4** என்பது விராட் வடிவசிதாத்மாவின் வாக்கும் பாதமுமாம். சர்வ ஜந்துக்களிலும் அறியத்தக்கதாம்; ஸ்தாவராதிகளிலிருப்பதில்ஊ. வர்க்கங்களின் நான்காவது வர்ணங்களெவையோ அவைகர்மேந்திரியமயங்களேயாம். **(19)**

व्याख्यानम्

ततः सूत्राभ्यां कर्मेन्द्रियवर्गमुद्घाटयति -

वाक्पाणीचेति चिद्रूपस्य शिवस्य प्राणिजातस्य च झकार भकारौ स्थावरादिषु विना विराहरूपं विज्ञेयमित्यर्थः ॥ १९ ॥

வ்யாக்2யானம்

தத: ஸூத்ராப்4யாம் கர்மேந்த்3ரியவர்க3முத்3கா4டயதி -

வாக்பாணீசேதி சித்3ரூபஸ்ய ஶிவஸ்ய ப்ராணிஜாதஸ்ய ச ஜ2கார ப4காரௌ ஸ்தா2வராதி3ஷு வினா விராஹரூபம் விஜ்ஞேயமித்யர்த2: ॥ 19 ॥

வியாக்கியானம்.

அதன்பின் இரண்டு சூத்திரங்களால் கர்மேந்திரிய வர்கத்தினை விரிக்கின்றார்: - 'வாக்கும் பாதமுமாம்' என்பதனால், சித்ரூபமான சிவத்தினதும் பிராணிக்கூட்டங்களினதுமான **झ** **'ஜ2'** கார **भ** **ப4** காரங்கள் ஸ்தாவராதிகளிலின்றி விராட்வடிவமென்றறியத்தக்கதா மென்பது பொருள். **(19)**

घढधष्

घढधष् सर्वभूतानां पादपायू उपस्थकः ।
कर्मेन्द्रियगणा ह्येते जातां हि परमार्थतः ॥ २० ॥

க4ட4த4ஷ்

க4ட4த4ஷ் ஸர்வபூ4தானாம் பாத3பாயூ உபஸ்த2க: ।
கர்மேந்த்3ரியக3ணா ஹ்யேதே ஜாதாம் ஹி பரமார்த2த: ॥ 20 ॥

घढधष् க4ட4த4ஷ் என்பவை ஸர்வஜந்துக்களின் பாத பாயு உபஸ்தங்களாம். கர்மேந்திரிய கணங்களான இவை பரமார்த்தத்தினின்று முண்டாயின. **(20)**

व्याख्यानम्

अथ क्रमप्राप्तं पादादिक्रमाह -

घढधषिति । परमार्थतः परमशिवसकाशात् इमे कर्मेन्द्रियगणाः सर्वजन्तूनां पादपायूपस्था घढघवर्णा जाता इत्यर्थः ॥ २० ॥

வ்யாக்2யானம்

அத2 க்ரமப்ராப்தம் பாதா3தி3க்ரமாஹ -

க4ட4த4ஷிதி । பரமார்த2த: பரமஶிவஸகாஶாத் இமே கர்மேந்த்3ரியக3ணா: ஸர்வஜந்தூனாம் பாத3பாயூபஸ்தா2 க4ட4க4வர்ணா ஜாதா இத்யர்த2: ॥ 20 ॥

வியாக்கியானம்.

இனிக்கிரமமாகப்பெறப்பட்ட பாதாதிகளைக் கூறுகின்றார்: - '**घढधष् க4ட4த4ஷ்**' என்பதனால் பரமார்த்தத்தினின்றும் அதாவது பரமசிவத்னின்றும் இக்கர்மேந்திரிய கணங்களான ஸர்வ ஜந்துக்களின் பாத பாயு உபஸ்தங்களாகிய '**घढष् க4ட4த4**' என்னும் வர்ணங்களுண்டாயின் வென்பது பொருள். **(20)**

जबगडदश्

श्रोत्रत्वङ्नयनप्राणजिह्वाधीन्द्रियपंचकम् ।
सर्वेषामपि जन्तूनामीरितं जबगडदश् ॥ २१ ॥

ஜப3க3ட3த3ஶ்

ஶ்ரோத்ரத்வஙநயனப்ராணஜிஹ்வாதீ4ந்த்3ரியபஞ்சகம் ।
ஸர்வேஷாமபி ஜந்தூநாமீரிதம் ஜப3க3ட3த3ஶ் ॥ 21 ॥

சகலஜந்துக்களின் சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, கிராணம். நாவென்னும் ஞானேந்திரியமைந்தும் '**जबगडदश् ஜப3க3ட3த3ஶ்**' என்று சொல்லப்பட்டுளது. **(21)**

व्याख्यानम्

क्रमप्राप्तं ज्ञानेन्द्रियसंभवमाह-

श्रोत्रेति ।'वर्गाणां मध्यवर्णोत्थो ज्ञानेन्द्रियगणः स्मृतः' इति वचनशासनात् जबगडदवर्णसंभवो ज्ञानेन्द्रियगण इति सर्वत्र सर्वेषां प्राणिजातानामेते वर्णा ज्ञानेन्द्रियाणां जनका इति वा विज्ञेयमित्यर्थः ॥ २१ ॥

வ்யாக்2யானம்

க்ரமப்ராப்தம் ஜ்ஞானேந்த்3ரியஸம்ப4வமாஹ-

ஶ்ரோத்ரேதி । 'வர்கா3ணும் மத்4யவர்ணோத்தோ2 ஜ்ஞானேந்த்3ரியக3ண: ஸ்ம்ருத:' இதி வசனஶாஸனாத் ஜப3க3ட3த3வர்ணஸம்ப4வோ ஜ்ஞானேந்த்3ரிய

க³ண இதி ஸர்வத்ர ஸர்வேஷாம் ப்ராணிஜாதாநாமேதே வர்ண ஜ்ஞானேந்த்³ரி யாணும் ஜனகா இதி வா விஜ்ஞேயமித்யர்த²꞉ ॥ 21 ॥

வியாக்கியானம்.

முறையில் பெறப்பட்ட ஞானேந்திரிய சம்பவத்திஜனக் கூறுகின்றுர்: - "சுரோத்திரம்' என்பதனுல். வர்கங்களின் மத்தியவர்ணத்தினின் றெழுந்தது ஞானேந் திரியகணமென்று கருதப்படுகிற தென்னும் வசனமாகிய சாசனத்தால் '**जबगडद ஜப³ க³ட³த³**' வர்ணங்களின் சம்பவமாம் ஞானேந்திரியக்கணம் என்றுவது எவ்விடத்தும் எல்லாப் பிராணிகளின் ஞானேந்திரியங்களை யுண்டுபண்ணும் இவ்வரணங்கள் என்றுவது அறியத்தக்கதா மென்பது பொருள். **(21)**

खफछठथचटतव्

प्राणादिपंचकं चैव मनोबुद्धिरहंकृतिः ।
बभूव कारणत्वेन खफछठथचटतव् ॥ २२ ॥

वर्गद्वितीयवर्णोत्थाः प्राणाद्याः पंच वायवः
मध्यवर्गत्रयाज्जाता अन्तःकरणवृत्तयः ॥ २३ ॥

க²ப²ச²ட²த²சடதவ்

ப்ராணதி³பஞ்சகம் சைவ மனோபு³த்³தி⁴ரஹங்க்ருதி꞉ ।
ப³பூ⁴வ காரணத்வேன க²ப²ச²ட²த²சடதவ் ॥ 22 ॥

வர்க³த்³விதீயவர்ணோத்தா²꞉ ப்ராணாத்³யா꞉ பஞ்ச வாயவ꞉
மத்⁴யவர்க³த்ரயாஜ்ஜாதா அந்த꞉கரணவ்ருத்தய꞉ ॥ 23 ॥

பிராணுதியைந்தும் மனமும் புத்தியும் அகங்காரமும் காரணத்தன்மையாக '**स्वफछठथचटतव् க²ப²ச²ட²த²சடதவ்**' என உண்டாயின. **(22)**

பிராணுதிபஞ்சவாயுக்களும் வர்கத்தினிரண்டாவதெழுத்தினின்றுண்டாயின வாம். மத்திய வர்கத்தின் மூன்றுவதினின்றுண்டாயினவாம் அந்தக்கரணவிருத்திகள். **(23)**

व्याख्यानम्

ततः प्राणादिपञ्चकमनोबुध्यहंकाराः समुन्माल्य न्तइत्याह-

प्राणादीति । एतैरष्टवर्णैः प्राणादिपंचक मनोबुद्ध्यहंकारा जगतां कारणत्वेन संभूता इत्यर्थः ॥ २२-२३ ॥

வ்யாக்²யானம்

தத꞉ ப்ராணாதி³பஞ்சகமனோபு³த்⁴த்³யஹங்காரா꞉ ஸமுன்மால்யந்த இத்யாஹ-

ப்ராணாதீ³தி । ஏதைரஷ்டவர்ணை꞉ ப்ராணாதி³பஞ்சக மனோபு³த்³த⁴யஹங் காரா ஜக³தாம் காரணத்வேன ஸம்பூ⁴தா இத்யர்த²꞉ ॥ 22-23 ॥

வியாக்கியானம்.

அதன்பின் பிராணாதிபஞ்சகமனோபுத்தியகங்காரங்களுண்டாகின்றனவென்று கூறுகின்றார்: - 'பிராணாதி' என்பதனால். இவ்வெட்டு வர்ணங்களால் பிராணாதிபஞ்சக மனோபுத்தியகங்காரங்கள் ஜகத்தின் காரணத் தன்மையாக உண்டாயின என்பது பொருள். **(22 - 23)**

कपय्

*** प्रकृतिं पुरुषं चैव सर्वेषामेव सम्मतम् ।**
संभूतमिति विज्ञेयं कपाभ्यामिति निश्चितम् ॥ २४ ॥

*** अन्यद्वयसंभूतौ पुरुषः प्रकृतिर्गुणः ।**

கபய்

*** ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ ஸர்வேஷாமேவ ஸம்மதம் ।**
ஸம்பூ⁴தமிதி விஜ்ஞேயம் கபாப்⁴யாமிதி நிஶ்சிதம் ॥ 24 ॥

*** அன்யத்³வயஸம்பூ⁴தௌ புருஷ꞉ ப்ரக்ருதிர்கு³ண꞉ ।**

பிரகிருதியினையும் புருஷனையும் '**कप கப**' க்களினின்றுண்டாயின் வென்றறிய வேண்டு மென்பது எல்லோருடைய சம்மதமா மென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். **(24)**

व्याख्यानम्.

ततः सर्वप्राणिकारणत्वेनाद्यन्तवर्गद्वयाक्षरग्रहणत्वेन संपुटीभावं प्रकृतिपुरुषाभ्यां प्रकाशयति प्रकृतिमिति । ककारपकारजातौ प्रकृतिपुरुषावित्यर्थः ।

வ்யாக்²யானம்.

தத꞉ ஸர்வப்ராணிகாரணத்வேநாத்³யந்தவர்க³த்³வயாக்ஷரக்³ரஹணத்வேன ஸம்புடபா⁴வம் ப்ரக்ருதிபுருஷாப்⁴யாம் ப்ரகாஶயதி ப்ரக்ருதிமிதி । ககாரபகாரஜாதௌ ப்ரக்ருதிபுருஷாவித்யர்த²꞉ ।

வியாக்கியானம்.

அதன்பின் சர்வபிராணிகளின் காரணத்தன்மையாக ஆதியந்த வர்க்கமிரண்டன் இரண்டெழுத்துக்களைக் கிரஹித்தலால் பிரகிருதி புருஷனின் சம்புடத்தன்மையினை விளக்குகின்றார்: - 'பிரகிருதி' என்பதனால். **'क க** கார **'प ப'** கார மிரண்டினின்றுண்டாயினவாம் பிரகிருதியும் புருஷனுமென்பது பொருள். **(24)**

शषसर्

सत्वं रजस्तम इति गुणानां त्रितयं पुरा ।
समाश्रित्य महादेवः शषस क्रीडति प्रभुः ॥ २५ ॥

ஶஷஸர்

ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி கு³ணானாம் த்ரிதயம் புரா ।
ஸமாஶ்ரித்ய மஹாதே³வ꞉ ஶஷஸ க்ரீட³தி ப்ரபு⁴꞉ ॥ 25 ॥

முன் '**शषस ஶஷஸ**' ஆகிய சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களையும் ஆசிரயித்து மகாதேவராகிய பிரபு கிரீடிக்கின்றார். **(25)**

व्याख्यानम्.

ततोऽवस्थात्रयं निरूपयति-

सत्त्वमिति । पुरा सृष्टेः प्राक् शषसवर्णसंभूतान् सत्त्वरजस्तमोगुणान् आश्रित्य परमशिवः सर्वभूतेषु क्रीडतीत्यर्थः ॥ २५ ॥

வ்யாக்²யானம்.

ததோ(அ)வஸ்தா²த்ரயம் நிரூபயதி-

ஸத்த்வமிதி । புரா ஸ்ருஷ்டே꞉ ப்ராக் ஶஷஸவர்ணஸம்பூ⁴தான் ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு³ணான் ஆஶ்ரித்ய பரமஶிவ꞉ ஸர்வபூ⁴தேஷு க்ரீட³தீத்யர்த²꞉ ॥ 25 ॥

வியாக்கியானம்.

அதன் பின் அவஸ்தை மூன்றனையும் நிரூபிக்கின்றார்: - 'சத்துவம்' என்பதனால். முன் அதாவது சிருஷ்டிக்கு முன்னே '**ஶஷஸ**' வர்ணங்களினின்றுண்டாகிய சத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களை யாசிரயித்துப் பரமசிவன் சர்வ பூதங்களிலும் கிரீடிக்கின்றாரென்பது பொருள். **(25)**

शकाराद्राजसं रूपं षकारात्तामसोद्भवः ।
सकारात्सत्त्वसंभूतिरिति त्रिगुणसंभवः ॥ २६ ॥

ஶகாராத்³ராஜஸம் ரூபம் ஷகாராத்தாமஸோத்³ப⁴வ: ।
ஸகாராத்ஸத்த்வஸம்பூ⁴திரிதி த்ரிகு³ணஸம்ப⁴வ: ॥ 26 ॥

'**श ஶ**' காரத்தினின்று ராஜஸரூபத்தினுற்பத்தியாம் '**ष ஷ**' காரத்தினின்று தமஸினுற்பத்தியாம் '**स ஸ**' காரத்தினின்று சத்வஸம்பூதியாம். இவ்வாறு முக்குண சம்பவமாம். **(26)**

व्याख्यानम्

शकारादिति । स्पष्टम् ॥ २६ ॥

வ்யாக்²யானம்

ஶகாராதி³தி । ஸ்பஷ்டம் ॥ 26 ॥

'**श ஶ**' காரத்தினின்று என்பது வெளிப்படை.

हल्

तत्त्वातीतः परः साक्षी सर्वानुग्रहविग्रहः ।
अहमात्मा परो हल् स्यादिति शम्भुस्तिरोदधे ॥ २७ ॥

ஹல்

தத்த்வாதீத: பர: ஸாக்ஷீ ஸர்வாம்நுக்³ரஹவிக்³ரஹ: ।
அஹமாத்மா பரோ ஹல் ஸ்யாதி³தி ஶம்பு⁴ஸ்திரோத³தே⁴ ॥ 27 ॥

इति श्रीमन्नन्दिकेश विरचिता
चतुर्दशसूत्री व्याख्या काशिकाख्या
॥ संपूर्णा ॥

இதி ஶ்ரீமன்னந்தி³கேஶ விரசிதா
சதுர்த³ஶஸூத்ரீ வ்யாக்²யா காஶிகாக்²யா
॥ ஸம்பூர்ணா ॥

தத்துவாதீதனும், மேலானவனும், சாக்ஷியும், சர்வானுக்ரஹவிரஹனும், ஆத்மாவும் பரனுமாகிய யான் ஆகின்றேன் என்று (கூறி) சம்புவானவர் மறைந்தார். **(27)**

இவ்வாறு காசிகை முடிந்தது.

सर्वतत्त्वजनकः स्वयं तत्त्वातीतः इति ज्ञापनार्थमेवैतत्सूत्रं चकारेत्याह-

तत्त्वातीत इति । सर्वानुग्रहविग्रहः साक्षी तत्त्वानीतः हल्स्यादिति ढक्कानिनादव्याजेन सर्वेषां मुनिजनानां तत्त्वमुपदिश्य शंभुः तिरोदधे इत्यर्थः । हकारः शिववर्णस्स्यादिति शैवागमस्थितिरिति । शिवम् ॥ २७ ॥

**इति श्रीशिवतत्त्वविद्यापारावारपारीण श्रीमध्यात्रपादमुनिसुत
श्रीमदुपमन्युमुनीन्द्र विरचिता ।
आदिसूत्रकाशिकाव्याख्या ।
तत्त्वविमर्शिनी
॥ संपूर्णा ॥**

ஸர்வதத்த்வஜனக: ஸ்வயம் தத்த்வாதீத: இதி ஜ்ஞாபனார்த²மேவைதத் ஸூத்ரம் சகாரேத்யாஹ-

தத்த்வாதீத இதி । ஸர்வானுக்³ரஹவிக்³ரஹ: ஸாக்ஷீ தத்த்வானீத: ஹல்ஸ்யாதி³தி ட⁴க்கானிநாத³வ்யாஜேன ஸர்வேஷாம் முநிஜனானாம் தத்த்வமுபதி³ஶ்ய ஶம்பு⁴: திரோத³தே⁴ இத்யர்த²: । ஹகார: ஶிவவர்ணஸ்ஸ்யாதி³தி ஶைவாக³மஸ்தி²திரிதி । ஶிவம் ॥ 27 ॥

**இதி ஶ்ரீஶிவதத்த்வவித்³யாபாராவாரபாரீண ஶ்ரீமத்⁴யாத்ரபாத³முநிஸுத
ஶ்ரீமது³பமன்யுமுனீந்த்³ர விரசிதா ।
ஆதி³ஸூத்ரகாஶிகாவ்யாக்²யா ।
தத்த்வவிமர்ஶினீ
॥ ஸம்பூர்ணா ॥**

வியாக்கியானம்.

எல்லாத் தத்துவங்களையு முண்டுபண்ணுவது ஸ்வயம் தத்துவாதீதமாமென்று அறிவித்தற் பொருட்டே இச்சூத்திரத்தினை யியற்றி யருளினரென்று கூறுகின்றார்: - 'தத்துவாதீதம்' என்பதனால். சர்வாநுக்கிரகவிக்கிரக சாக்ஷி தத்துவாதீதன் **हल् ஹல்** ஆகின்றேனென்று உடுக்கை யொலிநிமித்தமாக எல்லா முநிவர்கட்கும் தத்துவத் தினையுபதேசித்து சம்புவானவர் மறைந்தன ரென்பது பொருள்.சிவம். **(27)**

இவ்வாறு காசிகையின் வியாக்கியானம் முடிந்தது.

॥ ओं तत्सद्ब्रह्मणे नमः ॥

॥ ஓம் தத்ஸத்³ப்³ரஹ்மணே நம: ॥
